

med 680,000 Kr. Nej. Udbrifningen er blevet for stor en Modesag her i Landet, til at man skulde kunne tænke sig, at Forbruget vilde reduceres videre, selv om der blev lagt denne Dre paa hver halve Flaske bajerstøl. Jeg mener nu, at Statskassen vil gaa glip af langt større Beløb ved at vedtage det her foreliggende Lovforslag end efter den højtærede Finansministers Forslag, og det synes jeg, vilde være lidt betænkeligt. Jeg kommer herved til at tænke paa en Udtalelse, som fremkom fra det ærede Medlem for Odder (Leth-Spensen) ved Skolelovens anden Behandling. Det ærede Medlem fik jo ikke udtaalt sig saa udførlig, som han vilde, idet den højtærede Formand mente, at hans Udtalelser saa lidt fjern fra den foreliggende Sag; men det ærede Medlem fik dog sagt, at han havde overværet et Bølgermøde her i Kjøbenhavn.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa bede det ærede Medlem ikke at komme nærmere ind paa den Sag, jeg har i sin Tid paataalt det, og som dermed er gaaet ud af Forhandlingen.

H. L. Jørgensen: Ja, jeg er for saa vidt ogsaa færdig dermed. Det ærede Medlem for Odder hørte der de vedkommende Kandidaters udtale, at de vare gode Kjøbenhavnere.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg har bedt det ærede Medlem ikke at komme ind paa denne Sag.

H. L. Jørgensen: Jeg ser ikke, at jeg derved kommer bort fra den foreliggende Sag, da denne dog nærmest vedrører Kjøbenhavn; men jeg skal for øvrigt efterkomme den højtærede Formands Paataale, idet jeg blot skal bemærke, at begge Kandidaterne sagde, at de vare gode Kjøbenhavnere. Jeg tror netop, at det er ret betegnende for Stillingen, thi dette er sikkert et Spørgsmaal, der i højeste Grad vedrører Kjøbenhavn, medens det kan paa en Maade være ligegyldigt for os paa Landet; men det kan dog paa den anden Side ikke være ligegyldigt for os, at Staten gaar glip af den store Sum Penge, som den vilde faa efter dette oprindelige Lovforslag. Jeg synes virkelig, at vi snart maatte komme dertil, at vi Landboere holdt sammen i Spørgsmaal, som vedkomme Landbruget. Det har ved alle de Spørgsmaal, der have været for i dette Ting, som specielt enten have vedrørt Landet eller Byerne, vist sig, at Byrepræsentanterne, hvad politisk Mening

de end have, altid have stemt sammen. Da Loven af 1891 udfom, havde Bryggerierne i Forvejen stræbt sig ved at tage en højere Pris for Produktet for netop ikke at skulle lægge paa, naar disse 3 Kroners Forhøjelse kom. I Fjor bleve de fri for Staten, og i Aar vilde de sandsynligvis ogsaa blive det — det formoder jeg da efter Flertallets Indstilling. Dette er i Virkeligheden i de store Bryggeriers FAVOR, og jeg synes, at vi Landboere skulde indse, at dette er en Sag, der ikke tjener til vort Gavn. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting at stemme imod dette Forslag, skønt jeg, som sagt, ikke har megen Tro paa, at det vil blive forfattet.

Ordføreren (C. Sage): Til Trods for den Tunghed, som det ærede Medlem for Randers 4de Valgkreds bebrejder mig, har jeg dog af det sidste meget lange og underholdende Foredrag forstaaet, at det ærede Medlem er en Fjende af Olfet og en ivrig Tilhænger af Olfets Bestaatning. De forskellige Betragtninger, det ærede Medlem fremførte, forekommer det mig dog at have hørt nogle Gange før; noget egentligt nyt har han just ikke bragt. Men disse det ærede Medlems Betragtninger høre aldeles ikke hjemme her. Vi staa her ikke her for at forhandle om Fordele eller Mangler ved en stor eller lille Olfat. Grunden til at vedtage dette Lovforslag er just den, at vi intet som helst ville foregribe med Hensyn til den fremtids Størrelse af Olfatten. Om denne Skat tillige med vore øvrige indirekte Statter vil der være at tage Bestemmelse, naar vi ad Aare komme til at behandle og ordne vort hele indirekte Skattevæsen. Det er just, fordi alle disse Spørgsmaal ere under Overvejelse i en med Rigsdagens Samtykke og Medvirning nedsat Kommission, at vi i Aar lige som i Fjor foreslaa at lade ogsaa Spørgsmaalet om Olfattens fremtidige Størrelse foreløbig henstaa for intet at foregribe. At det endelige Resultat bliver en Olfat paa mere end 7 Kr., er meget muligt; der bliver derom i ingen Henseende noget præjudiceret hverken for eller imod ved Vedtagelsen af det foreliggende Forslag. Hvad enten man er Ven eller Modstander af en højere Olfat i Fremtiden, gør man ingen Skade med Hensyn til de Ønster, man i saa Henseende nævner ved at vedtage Forslaget.

Sløth: Der er ikke Tvivl om det endelige Resultat af Afstemningen over denne Sag, men dog vil jeg udrykkelig pointere og staa fast, at den ærede Ordfører sagde, at